

121

Besluit van 15 maart 1991 tot uitvoering van artikel 4, eerste en achtste lid, van de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf (Besluit vakbekwaamheidseisen assurantiebemiddelingsbedrijf)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van 21 december 1990, no. BGW90-3292, Generale Thesaurie, Directie Binnenlands Geldwezen, Afdeling Verzekeringswezen;

Gelet op artikel 4, eerste en achtste lid, van de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf;

Gezien het advies van de Sociaal-Economische Raad;

De Raad van State gehoord (advies van 6 februari 1991, no. W06.90.0659);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Financiën van 11 maart 1991, no. BGW 91-539;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

De vakbekwaamheidseisen, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel a, van de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf (Stb. 1991, 78) omvatten:

I. Algemeen

- grondige kennis van het algemene verzekeringsrecht en de toepassing daarvan;
- grondige kennis van algemene verzekeringstechniek en algemene polisbepalingen en de toepassing daarvan;
- kennis van het stelsel van sociale zekerheid;
- kennis van het algemeen burgerlijk recht en de wijze waarop een civiele procedure en een strafproces verlopen;
- kennis van het verbintenissenrecht;
- globale kennis van de belastingwetgeving;
- kennis van de hoofdlijnen van herverzekering en reserveren;
- globale kennis van preventiemaatregelen;
- grondige kennis van de bedrijfsorganisaties, de belangenverenigingen en de samenwerkingsverbanden;
- kennis van het wettelijk toezicht en het vrijwillig toezicht;

- kennis van de rechtspositie van de tussenpersoon;
- kennis van gedragsregels voor verzekeraars en tussenpersonen;.

II. Brandverzekering

- globale kennis van de brandverzekeringsmarkt;
- grondige kennis van de verschillende vormen van brandverzekering en de toepassing daarvan;
- grondige kennis van de uitgebreide gevarenverzekeringen en de toepassing daarvan;
- kennis van risicofactoren en preventiemaatregelen;
- kennis van de belangrijkste tariefovereenkomsten en calculatiemodellen;
- kennis van de wijze van schaderegeling;.

III. Transportverzekering

- kennis van leverings- en vervoerscondities;
- globale kennis van het vervoersrecht;
- grondige kennis van de verschillende vormen van goederentransportverzekering en de toepassing daarvan;
- grondige kennis van de verzekering van landmateriaal en binnenvaartschepen;
- globale kennis van transportverzekeringen op andere dan Nederlandse condities;
- grondige kennis van de pleziervaartuijverzekering;
- kennis van de wijze van schaderegeling;.

IV. Variaverzekering

- kennis van de sociale verzekeringen voor zover relevant voor de particuliere medische variaverzekering;
- grondige kennis van de ziektekosten-, de ongevallen- en de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de toepassing daarvan;
- grondige kennis van het aansprakelijkheidsrecht en wettelijke verplichtingen voor aansprakelijkheidsverzekeringen;
- grondige kennis van de aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren en bedrijven en de toepassing daarvan;
- kennis van andere algemene aansprakelijkheidsverzekeringen;
- grondige kennis van motorrijtuigverzekeringen en de toepassing daarvan;
- kennis van andere vormen van variaverzekering;
- kennis van de wijze van schaderegeling;.

V. Levensverzekering

- kennis van de sociale verzekeringen voor zover relevant voor de levensverzekering;
- kennis van de grondslagen en begrippen bij levensverzekering;
- grondige kennis van de belangrijkste vormen van levensverzekering en de toepassing daarvan;
- grondige kennis van de uit een levensverzekeringsovereenkomst voortvloeiende rechten;
- kennis van de belastingwetgeving voor zover relevant voor de levensverzekering;
- kennis van de wet en regelgeving ten aanzien van pensioenen;
- kennis van het huwelijksvermogensrecht, het erfrecht en het faillissementsrecht voor zover relevant voor de levensverzekering;.

Artikel 2

De vakbekwaamheidseisen, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel b, van de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf omvatten:

I. Algemeen

- kennis van het algemene verzekeringsrecht;
- kennis van algemene verzekeringstechniek en algemene polisbepalingen;
- globale kennis van het stelsel van sociale zekerheid;
- globale kennis van het algemeen burgerlijk recht en de wijze waarop een civiele procedure en een strafproces verlopen;
- kennis van de bedrijfsorganisaties, de belangenverenigingen en de samenwerkingsverbanden;
- kennis van het wettelijk toezicht en het vrijwillig toezicht;
- kennis van de rechtspositie van de tussenpersoon;
- kennis van de gedragsregels voor verzekeraars en tussenpersonen;.

II. Brandverzekering

- grondige kennis van de inboedel- en opstalverzekering voor particulieren en de toepassing daarvan;
- kennis van inventaris-, goederen- en opstalverzekering voor bedrijven;
- kennis van bedrijfsschadeverzekeringen;
- kennis van de wijze van schaderegeling;.

III. Transportverzekering

- globale kennis van leverings- en vervoerscondities;
- kennis van goederentransportverzekering en de toepassing daarvan;
- kennis van de verzekering van landmateriaal en binnenvaartschepen;
- kennis van de pleziervaarttuigverzekering;.

IV. Variaverzekering

- globale kennis van de sociale verzekeringen voor zover relevant voor de particuliere medische variaverzekering;
- kennis van de ziektekosten-, de ongevallen- en de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de toepassing daarvan;
- kennis van het aansprakelijkheidsrecht en wettelijke verplichtingen voor aansprakelijkheidsverzekeringen;
- kennis van de hoofdlijnen van de aansprakelijkheidsverzekeringen voor particulieren en bedrijven en de toepassing daarvan;
- globale kennis van andere algemene aansprakelijkheidsverzekeringen;
- kennis van motorrijtuigverzekeringen en de toepassing daarvan;
- globale kennis van andere vormen van variaverzekering;
- kennis van de wijze van schaderegeling;.

V. Levensverzekering

- globale kennis van sociale verzekeringen voor zover relevant voor de levensverzekering;
- globale kennis van de grondslagen en begrippen bij levensverzekering;
- kennis van de belangrijkste vormen van levensverzekering en de toepassing daarvan;

- kennis van de uit een levensverzekeringsovereenkomst voortvloeiende rechten;
- globale kennis van de belastingwetgeving voor zover relevant voor levensverzekering;
- globale kennis van pensioenverzekeringen;
- kennis van de wet en regelgeving ten aanzien van pensioenen;
- kennis van het huwelijksvermogensrecht, het erfrecht en het faillissementsrecht voor zover relevant voor de levensverzekering.

Artikel 3

1. Van het voldoen aan de in artikel 1 bedoelde eisen kan blijken uit het bezit van het diploma Assurantiebemiddeling A, afgegeven door of namens Onze Minister van Financiën.

2. Van het voldoen aan de in artikel 2 bedoelde eisen kan blijken uit het bezit van het diploma Assurantiebemiddeling B, afgegeven door of namens Onze Minister van Financiën.

Artikel 4

1. Onze Minister van Financiën kan de organisatie van de examens, nodig ter verkrijging van de diploma's Assurantiebemiddeling A en B, alsook de vaststelling van de examenopgaven, in handen leggen van een of meer instanties op het gebied van het verzekeringsbedrijf. Onze Minister van Financiën kan regels stellen, waaraan de organisatie van deze examens moet voldoen.

2. De op grond van het eerste lid aangewezen instantie of instanties is danwel zijn verplicht alle examenopgaven en de overigens voor de examens te stellen normen vooraf ter goedkeuring voor te leggen aan een door Onze Minister van Financiën te benoemen commissie. Onze Minister van Financiën kan voor deze commissie een instructie vaststellen.

Artikel 5

In artikel 9, onderdeel a, van het Uitvoeringsbesluit belastingen van rechtsverkeer (Stb. 1971, 393) wordt «Wet assurantiebemiddelingsbedrijf (Stb. 000, 00)» vervangen door: Wet assurantiebemiddelingsbedrijf (Stb. 1991, 78).

Artikel 6

De navolgende algemene maatregelen van bestuur, tot uitvoering van de Wet Assurantiebemiddeling (Stb. 1952, 34) worden per 1 april 1991 ingetrokken:

- Besluit van 11 december 1954 (Stb. 538);
- Besluit van 11 december 1954 (Stb. 539);
- Besluit van 11 december 1954 (Stb. 541);
- Besluit van 30 september 1955 (Stb. 468);
- Besluit van 23 augustus 1956 (Stb. 485);
- Besluit van 6 maart 1959 (Stb. 88);
- Besluit van 14 september 1962 (Stb. 354);
- Besluit van 26 juni 1964 (Stb. 283);
- Besluit van 26 juni 1964 (Stb. 284).

Artikel 7

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 april 1991.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 21 juni 1990, Stb. 335.
Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Financiën.
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 9 april 1991, nr. 68.

Artikel 8

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit vakbekwaamheidseisen
assurantiebemiddelingsbedrijf.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van
toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan
afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 15 maart 1991

Beatrix

De Minister van Financiën,
W. Kok

Uitgegeven de *zesentwintigste* maart 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

In het besluit is aangegeven over welke onderwerpen kennis aanwezig moet zijn voor een inschrijving in het register, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf (Stb. 1991, 78). Daarbij zijn twee niveaus van vakbekwaamheid onderscheiden, het algemene niveau dat wordt vereist voor tussenpersonen, het B-niveau, en het hogere A-niveau dat onder meer de basis vormt voor een eventuele beëdiging tot makelaar in assurantiën. De eisen zijn materieel gelijk aan die welke in het besluit van 23 augustus 1956 (Stb. 485) op basis van de Wet Assurantiebemiddeling (Stb. 1952, 34) gesteld werden voor de inschrijving in het toenmalige A- en B-register, zodat de inhoud van de examens niet zal wijzigen. De formulering is thans echter verder uitgewerkt en gemoderniseerd in overleg met de Stichting Examens Assurantiebedrijf. Een aantal verouderde begrippen en verzekeringsvormen is geschrapt en om de kandidaten meer houvast te bieden ten aanzien van de van hen verwachte kennis is gebruik gemaakt van een drietal onderscheidende begrippen: globale kennis, kennis en grondige kennis. Deze begrippen moeten worden geïnterpreteerd binnen de context van het assurantiebemiddelingsbedrijf. Tevens moeten deze worden gezien in de onderlinge verhouding tussen de assurantie-examens. Bij onderwerpen die algemeen geformuleerd zijn, zoals de vereisten «kennis van het stelsel van sociale zekerheid» en «globale kennis van de belastingwetgeving» moet dan ook in de eerste plaats gelet worden op de kennis die relevant is voor de assurantie-adviespraktijk. Voor het sociale verzekeringsstelsel betekent dit dat inzicht moet bestaan in de omvang van de dekking, hoe de hoogte van de uitkering wordt vastgesteld, en wie de premieplichtigen c.q. de uitkeringsgerechtigden van de verschillende verzekeringen zijn, opdat men kan beoordelen waar behoefte zou kunnen bestaan aan aanvullende particuliere verzekeringen. Met betrekking tot de belastingwetgeving moet men in grote lijnen bekend zijn met de beginselen van de assurantiebelasting, de vennootschapsbelasting, de loon- en inkomstenbelasting, de vermogensbelasting, de successiewet en de omzetbelasting. Ook hier geldt dat de basisprincipes bekend moeten zijn alsmede meer specifiek de factoren die in de assurantie-adviespraktijk een rol kunnen spelen. Voor het diploma Assurantiebemiddeling A wordt daarbij uiteraard een gedetailleerdere kennis gevergd dan voor het diploma Assurantiebemiddeling B, hetgeen tot uitdrukking wordt gebracht in de formulering «kennis van» respectievelijk «globale kennis van».

Waar dit mogelijk was zijn onderwerpen overigens zo strikt mogelijk geformuleerd, zoals bij het vereiste «kennis van de wijze waarop een civiele procedure en een strafproces verlopen», (globale) kennis van het straf- of burgerlijk procesrecht zou hier al een te ruime formulering geweest zijn. Geëist wordt slechts kennis die direct betrekking heeft op het verloop van het proces. Men dient er bekend mee te zijn hoe een proces aanvangt, van wie het initiatief uitgaat, welke rechter competent is, hoe een dagvaarding er uit ziet, welke stukken gewisseld worden, wat de hoofdregels zijn met betrekking tot het bewijs, welke soorten uitspraken mogelijk zijn en welke rechtsmiddelen tegen een uitspraak openstaan. Voorts komt het voor dat onder verschillende kopjes kennis wordt verlangd van een bepaald onderwerp. Dit doet zich bijvoorbeeld voor in artikel 1, onder I, waar naast kennis van het algemeen burgerlijk recht, ook kennis van het verbintenissenrecht wordt geëist. In dat geval dient er van te worden uitgegaan dat bij het meer specifieke onderwerp meer detail-kennis wordt verwacht dan bij het meer globale onderwerp. Tot slot zij er op gewezen dat niet met betrekking tot alle branches dezelfde onderwerpen worden gevraagd. Kennis van de markt wordt bijvoorbeeld uitsluitend gevraagd met betrekking tot brandverzekeringen.

Dit heeft te maken met het feit dat de brandverzekeringsmarkt een aantal kenmerken heeft die met betrekking tot andere verzekeringen geen of slechts een beperkte rol spelen. Het gaat hierbij onder meer om organisaties die een rol spelen op de markt, o.a. ten aanzien van preventie en salvage, om de bindende besluiten van de vereniging van brandassurateurs, om het soort risico's dat onder de noemer brandverzekering wordt gedekt en om het onderscheid tussen het provinciaal- en het beursbedrijf. Met betrekking tot de brandverzekering kon dit geheel van factoren worden samengevat onder de noemer «globale kennis van de brandverzekeringsmarkt». Voor zover een factor hieruit tevens een rol speelt met betrekking tot andere verzekeringen komt deze onder andere noemers terug.

De benaming van de diploma's die het bewijs vormen dat is voldaan aan de vakbekwaamheidseisen, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel a, respectievelijk onderdeel b, van de Wet assuratiebemiddelingsbedrijf, is in verband met het vervallen van de onder de oude wet geldende titels, gewijzigd in Assuratiebemiddeling A, respectievelijk Assuratiebemiddeling B.

De rechten die ontleend kunnen worden aan diploma's die zijn afgegeven onder het regime van de Wet Assuratiebemiddeling zijn geregeld in artikel 33 van de Wet assuratiebemiddelingsbedrijf.

De Minister van Financiën,
W. Kok